

Arrest

nr. 131 393 van 14 oktober 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Indiase nationaliteit te zijn, op 3 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HEREMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 6 mei 2014 het Rijk binnen en dienden op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 5 juni 2014 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Pattar Kalan (district Jalandhar, Punjab). U bent een sikh van etnische origine. U bent in België met uw geliefde, K. J. (...) (CGVS 14/12525, O.V. (...)). Jullie zijn niet gehuwd. Jullie hebben een zoon, D. S. (...) genaamd, geboren op 04/11/2012.

In 2004 bent u van India naar Europa gekomen. U verbleef eerst enkele jaren in Nederland. Vervolgens ging u in Spanje wonen. U leerde daar een Portugese vrouw kennen met wie u in 2006 gehuwd bent. U bleef altijd in Spanje wonen, met uitzondering van een verblijf van een viertal maanden in Roemenië. Omwille van uw huwelijk had u een verblijfsrecht in Spanje. Uw huwelijk liep spaak, de echtscheidingsprocedure is nog lopende. Begin 2012 leerde u Jaspreet kennen. Zij verbleef al sedert 2010 in Spanje, dit op basis van haar huwelijk met een Indiër die een verblijfsstatus heeft in Spanje. Omwille van jullie scheiding, werd jullie verblijfsvergunning niet meer verlengd. Op 04/11/2012 werd jullie zoon geboren. U stelt dat hij staatloos is.

Kort nadat jullie in 2012 gingen samenwonen, kregen jullie problemen met de familie van Jaspreet. Zij kunnen het niet verkroppen dat jullie een relatie hebben omdat jullie tot dezelfde subkaste behoren (Tur). Jullie religie verbiedt een huwelijk tussen twee mensen van deze subkaste. De familie van Jaspreet (vader, broer, ooms) wil u en uw gezin vermoorden. Ook de dorpelingen van Pattar Kalan zullen niet accepteren dat u een relatie heeft met Jaspreet.

Heden verklaart u niet terug te kunnen naar India waar u de dorpelingen van Pattar Kalan en de familie van uw geliefde vreest. De Indische autoriteiten zullen u ook niet kunnen beschermen tegen deze mensen.

Ter staving van uw asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort afgeleverd te Madrid, een kopie van het paspoort van uw vrouw afgeleverd te Jalandhar, een kopie van uw Spaanse rijbewijs, een kopie van uw Spaanse verblijfsvergunning en een kopie van de Spaanse verblijfsvergunning van uw vrouw.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en J. K. (...) voor de Dienst Vreemdelingenzaken een gans ander relaas hebben gebracht (zie gehoorverslag DVZ d.d. 06/05/2014). Zo beweerden jullie onder meer India pas in mei 2014 te hebben verlaten. In tegenstelling tot wat u nu voor het Commissariaat-generaal verklaart, stelde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u en Jaspreet elkaar al op zeer jonge leeftijd leerden kennen en dat u drie tot vier keer geslagen werd door de broer van Jaspreet toen jullie wilden huwen. Heden blijkt dat u en uw vrouw respectievelijk tien en vier jaar geleden uit India zijn weggegaan, dat u uw vrouw pas in 2012 in Spanje voor het eerst heeft ontmoet en dat jullie elkaars familie nog nooit gezien hebben. Zelfs over jullie herkomst hebben jullie voor de Dienst Vreemdelingenzaken andere verklaringen afgelegd. U verklaarde er afkomstig te zijn uit Roja, district Shahjanpur, provincie Uttar Pradesh. Ook uw vrouw verklaarde in Roja geboren te zijn. Dat jullie nu plots aangeven van de provincie Punjab en van verschillende dorpen, op drie uur rijafstand van elkaar (CGVS, p.7), afkomstig te zijn, draagt evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. U argumenteert dat "de mensen" u aanraadden alles "verkeerd" te zeggen maar dat de problemen waarover u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken had, werkelijkheid zullen worden mocht u naar India terugkeren (CGVS, p.2). De vaststelling dat u nu aangeeft dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken verzonnen waren, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in belangrijke mate.

Voorts dient te worden opgemerkt dat ook het nieuwe relaas niet kan overtuigen. Vooreerst leggen jullie geen enkel schriftelijk bewijs voor dat jullie relaas en de problemen met uw schoonfamilie zou kunnen staven. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal zich bij het beoordelen van uw vrees enkel baseren op jullie verklaringen, die vaag en onsamenhangend zijn gebleken.

U stelt dat de familie van uw vrouw u wil vermoorden omdat het niet toegelaten is te huwen binnen jullie subkaste, de Tur. Echter, waarom zulks op zoveel verzet zou stuiten, kan u zelf niet verduidelijken. U zegt niet te weten waarom het niet mag en u argumenteert dat u al lang weg bent uit India (CGVS,

p.6). U herhaalt even later: "Hoe kan ik dat uitleggen?", en u zegt : "Een priester of iemand met een lange baard kan het uitleggen, het staat in ons boek, ikzelf weet het niet" (CGVS, p.12). Het is opmerkelijk dat u, die tot deze subkaste zou behoren, niet kan zeggen waarom dit niet is toegestaan. De vaststelling dat u niet kan verduidelijken waarom dit zo'n taboe vormt binnen uw gemeenschap, relateert uw beweerdte vrees.

Verder zijn jullie onduidelijk over de beweerdte bedreigingen. U stelt eerst dat u eenmalig met de familie van Jaspreet telefoneerde en dat u toen uw schoonbroer Satnam aan de lijn had (CGVS, p.8,9). Vervolgens beweert u dat u zich niet alles herinneren kan maar dat Satnam u verschillende keren -wellicht vier keer- bedreigd heeft (CGVS, p.9). Dat uw verklaringen hieromtrent weinig coherent blijken, is opmerkelijk. Nog opmerkelijker is dat uw vrouw stelt dat u niet met haar broer maar met haar vader heeft gesproken (CGVS, vrouw, p.5). Dit mag eens te meer verbazen. Overigens zegt u ook de vader van Jaspreet te vrezen maar u blijkt niet eens de naam van de man te kennen (CGVS, p.12). Als uw vrouw voorts gevraagd wordt wat haar vader dan tegen u zei aan de telefoon, antwoordt zij: "Hij zei, hoe konden jullie een kind krijgen zonder te huwen, dat mag niet" (CGVS, p.5). Zij zegt ook dat men nooit zou aanvaarden dat jullie samenwonen omdat u nog niet officieel gescheiden bent (CGVS, p.5). Pas als uw vrouw gevraagd wordt of jullie ook worden bedreigd omdat jullie ondanks het feit dat jullie tot dezelfde subkaste behoren toch samenwonen, beaamt zij dat dit element meespeelde (CGVS, p.5). Verder stelt uw vrouw dat haar familie jullie al sinds begin 2012 bedreigde. Desondanks blijkt dat zij haar familie steeds trouw, namelijk om de maand, is blijven telefoneren. Zij stelt dat zij van haar ouders houdt en daarom het contact onderhoudt (CGVS, p.6). Minstens is dit een aanwijzing dat niet alle bruggen met het thuisfront zijn opgeblazen. Jullie beweerdte vrees als zouden jullie bij een terugkeer door de familie worden gedood, komt dan ook niet geloofwaardig over.

Stel dat uw samenzijn met Jaspreet tot zwaarwichtige problemen met uw schoonfamilie zou kunnen leiden, wat u in het geheel niet aannemelijk heeft gemaakt, dan nog dient te worden opgemerkt dat u zich elders in India kan vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw problemen bovenal zijn terug te leiden tot personen uit jullie onmiddellijke en nabije omgeving. U geeft bovendien zelf aan dat dergelijke kwesties vooral een issue zijn in de dorpen en niet zozeer in de steden (CGVS, p.12).

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u niet als vluchteling kan worden erkend, noch kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

De voorgelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-generaal niet te wijzigen. Jullie paspoorten, jullie Spaanse verblijfskaarten en uw Spaans rijbewijs zijn documenten die jullie Indische nationaliteit en identiteit bevestigen. Echter, deze elementen staan niet ter discussie in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

1.3. De bestreden beslissing voor verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Dod Faridkot (district Jalandhar, Punjab). U bent een sikh van etnische origine. U bent in België met uw geliefde S. A. (...) (CGVS 14/12524, O.V. (...)). Jullie zijn niet gehuwd. Jullie hebben een zoon, D. S. (...) genaamd, geboren op 04/11/2012.

Na uw middelbare studies bent u in 2008 in India gehuwd met een Indiër die een verblijfsstatus in Spanje heeft. In 2010 bent u uw man in Spanje gaan vervoegen. Uw huwelijk liep op de klippen en u leerde Avtar kennen. Ook Avtar woonde gescheiden van zijn vrouw, een Portugese. Jullie gingen begin 2012 samenwonen. Omwille van jullie scheiding, verviel jullie verblijfsstatuut in Spanje. Jullie verbleven illegaal in het land. Op 04/11/2012 werd uw zoon geboren.

Kort nadat jullie in 2012 gingen samenwonen, kregen jullie problemen met uw familie. Uw familie kan het niet verkroppen dat u en Avtar een relatie hebben omdat jullie tot dezelfde subkaste behoren (Tur).

Jullie religie verbiedt een huwelijk tussen twee mensen van deze subkaste. Uw eigen familie (vader, broer, ooms) willen u en uw gezin vermoorden.

Heden verklaart u niet terug te kunnen naar India waar u uw familieleden vreest. De autoriteiten zullen u ook niet kunnen beschermen.

Ter staving van uw asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort afgeleverd te Jalandhar, een kopie van het paspoort van uw man afgeleverd te Madrid, een kopie van uw Spaanse verblijfsvergunning, een kopie van de Spaanse verblijfsvergunning van uw man en een kopie van zijn Spaanse rijbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw vriend A. S. (...). In zijn beslissing wordt uitgelegd waarom jullie de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en J. K. (...) voor de Dienst Vreemdelingenzaken een gans ander relaas hebben gebracht (zie gehoorverslag DVZ d.d. 06/05/2014). Zo beweerden jullie onder meer India pas in mei 2014 te hebben verlaten. In tegenstelling tot wat u nu voor het Commissariaat-generaal verklaart, stelde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u en Jaspreet elkaar al op zeer jonge leeftijd leerden kennen en dat u drie tot vier keer geslagen werd door de broer van Jaspreet toen jullie wilden huwen. Heden blijkt dat u en uw vrouw respectievelijk tien en vier jaar geleden uit India zijn weggegaan, dat u uw vrouw pas in 2012 in Spanje voor het eerst heeft ontmoet en dat jullie elkaars familie nog nooit gezien hebben. Zelfs over jullie herkomst hebben jullie voor de Dienst Vreemdelingenzaken andere verklaringen afgelegd. U verklaarde er afkomstig te zijn uit Roja, district Shahjanpur, provincie Uttar Pradesh. Ook uw vrouw verklaarde in Roja geboren te zijn. Dat jullie nu plots aangeven van de provincie Punjab en van verschillende dorpen, op drie uur rijafstand van elkaar (CGVS, p.7), afkomstig te zijn, draagt evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. U argumenteert dat "de mensen" u aanraadden alles "verkeerd" te zeggen maar dat de problemen waarover u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken had, werkelijkheid zullen worden mocht u naar India terugkeren (CGVS, p.2). De vaststelling dat u nu aangeeft dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken verzonnen waren, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in belangrijke mate.

Voorts dient te worden opgemerkt dat ook het nieuwe relaas niet kan overtuigen. Vooreerst leggen jullie geen enkel schriftelijk bewijs voor dat jullie relaas en de problemen met uw schoonfamilie zou kunnen staven. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal zich bij het beoordelen van uw vrees enkel baseren op jullie verklaringen, die vaag en onsamenhangend zijn gebleken.

U stelt dat de familie van uw vrouw u wil vermoorden omdat het niet toegelaten is te huwen binnen jullie subkaste, de Tur. Echter, waarom zulks op zoveel verzet zou stuiten, kan u zelf niet verduidelijken. U zegt niet te weten waarom het niet mag en u argumenteert dat u al lang weg bent uit India (CGVS, p.6). U herhaalt even later: "Hoe kan ik dat uitleggen?", en u zegt : "Een priester of iemand met een lange baard kan het uitleggen, het staat in ons boek, ikzelf weet het niet" (CGVS, p.12). Het is opmerkelijk dat u, die tot deze subkaste zou behoren, niet kan zeggen waarom dit niet is toegestaan. De vaststelling dat u niet kan verduidelijken waarom dit zo'n taboe vormt binnen uw gemeenschap, relateert uw beweerde vrees.

Verder zijn jullie onduidelijk over de beweerde bedreigingen. U stelt eerst dat u eenmalig met de familie van Jaspreet telefoneerde en dat u toen uw schoonbroer Satnam aan de lijn had (CGVS, p.8,9). Vervolgens beweert u dat u zich niet alles herinneren kan maar dat Satnam u verschillende keren -wellicht vier keer- bedreigd heeft (CGVS, p.9). Dat uw verklaringen hieromtrent weinig coherent blijken, is opmerkelijk. Nog opmerkelijker is dat uw vrouw stelt dat u niet met haar broer maar met haar

vader heeft gesproken (CGVS, vrouw, p.5). Dit mag eens te meer verbazen. Overigens zegt u ook de vader van Jaspreet te vrezen maar u blijkt niet eens de naam van de man te kennen (CGVS, p.12). Als uw vrouw voorts gevraagd wordt wat haar vader dan tegen u zei aan de telefoon, antwoordt zij: "Hij zei, hoe konden jullie een kind krijgen zonder te huwen, dat mag niet" (CGVS, p.5). Zij zegt ook dat men nooit zou aanvaarden dat jullie samenwonen omdat u nog niet officieel gescheiden bent (CGVS, p.5). Pas als uw vrouw gevraagd wordt of jullie ook worden bedreigd omdat jullie ondanks het feit dat jullie tot dezelfde subkaste behoren toch samenwonen, beaamt zij dat dit element meespeelde (CGVS, p.5). Verder stelt uw vrouw dat haar familie jullie al sinds begin 2012 bedreigde. Desondanks blijkt dat zij haar familie steeds trouw, namelijk om de maand, is blijven telefoneren. Zij stelt dat zij van haar ouders houdt en daarom het contact onderhoudt (CGVS, p.6). Minstens is dit een aanwijzing dat niet alle bruggen met het thuisfront zijn opgeblazen. Jullie beweerde vrees als zouden jullie bij een terugkeer door de familie worden gedood, komt dan ook niet geloofwaardig over.

Stel dat uw samenzijn met Jaspreet tot zwaarwichtige problemen met uw schoonfamilie zou kunnen leiden, wat u in het geheel niet aannemelijk heeft gemaakt, dan nog dient te worden opgemerkt dat u zich elders in India kan vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw problemen bovenal zijn terug te leiden tot personen uit jullie onmiddellijke en nabije omgeving. U geeft bovendien zelf aan dat dergelijke kwesties vooral een issue zijn in de dorpen en niet zozeer in de steden (CGVS, p.12).

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u niet als vluchteling kan worden erkend, noch kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

De voorgelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-generaal niet te wijzigen. Jullie paspoorten, jullie Spaanse verblijfskaarten en uw Spaans rijbewijs zijn documenten die jullie Indische nationaliteit en identiteit bevestigen. Echter, deze elementen staan niet ter discussie in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. [Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

1.4. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschriften "1. Kopie paspoort dhr. Singh afgeleverd te Den Haag (Nederland); 2. Kopie paspoort dhr. Singh afgeleverd te Madrid (Spanje); 3. Huwelijksakte dhr. Singh en mevrouw Alves Barros da Rosa afgeleverd te Malmö (Zweden); 4. Kopie Spaans rijbewijs dhr. Singh; 5. Kopie paspoort mevrouw Kaur afgeleverd te Jalandhar (India); 6. Kopie Spaans rijbewijs mevrouw Kaur; 7. Geboorteakte Singh Dilraj afgeleverd te Santa Coloma de Gramenet (Spanje); 8. Kopie Spaans familieboek dhr. Singh en mevrouw Kaur; 9. Kopie kaart ziekenfonds Singh Dilraj; 10. D. ANKER en C.P. BLUM, "New trends in asylum jurisprudence: the aftermath of the U.S. Supreme Court Decision in INS v. Cardoza Fonseca", IJRL 1989, 181-196; 11. A.C. HELTON en J. MÜNKER, "Religion and persecution: should the United States provide refuge to German Scientologists?", IJRL 1999, 310-328 (samenvatting); 12. Informatie over het sikhisme".

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.4. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers hun verklaringen voldoende zijn om hun voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.5. De waarachtigheid van verzoekers hun asielmotieven kunnen geenszins overtuigen. Indien verzoekers in hun verzoekschrift verklaren *“Aanvankelijk was de toon nog vrij mild en werd verzoeker voornamelijk (weliswaar met de nodige aandrang) aangemaand het nodige te doen teneinde te huwen met mevrouw KAUR. Toen verzoeker echter meedeelde dat de echtscheidingsprocedure met zijn voormalige partner nog steeds lopende was/is en hij wettelijk gezien niet mocht/mag huwen met mevrouw KAUR, werden de mondelinge aanvallen scherper en werd verzoeker zelfs meermaals bedreigd met de dood.”*, *“Aanvankelijk was de toon nog vrij mild en werd verzoekster voornamelijk (weliswaar met de nodige aandrang) aangemaand het nodige te doen om de overspelige relatie te doen ophouden. Maar gaandeweg werden de dreigementen steeds scherper en de toon agressiever. Zowel verzoekster zelfs als haar partner en hun kind werden reeds meermaals met de dood bedreigd!”*, *“Het is correct dat verzoeker tot de subkaste van de Tur behoort, net als mevrouw KAUR. Het probleem en tevens de oorzaak van de vrees in hun hoofde is evenwel niet dat zij beiden behoren tot één en dezelfde subkaste, maar wel dat zij een buitenhuwelijkse relatie onderhouden en er intussen zelfs een buitenhuwelijks kind werd geboren uit hun relatie.”* en *“Het feit dat hij en mevrouw KAUR tot dezelfde subkaste behoren, is in wezen dus niet relevant, in tegenstelling tot hetgeen verweerder stelt in zijn beslissing.”*, dan kan hieruit enkel blijken dat verzoeksters familie wel degelijk aanstuurt op een huwelijk en dat er dus geen sprake is van een huwelijksverbod omwille van het behoren tot dezelfde kaste. Aldus halen verzoekers hun eigen vervolging onderuit, temeer de Raad niet inziet waarom verzoeker, wanneer zijn echtscheidingsprocedure is afgerond, niet zou kunnen huwen met verzoekster en zodoende de aanleiding van de beweerdde familieproblemen herstellen, zoals ook in het verzoekschrift wordt beaamd. Nog daargelaten de vraag of louter telefonische bedreigingen vanuit India überhaupt al aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming, leggen verzoekers evenmin enig bewijs voor dat de scheiding werd aangevraagd met verzoekers Portugese vrouw, noch aangaande de stand van de beweerdde procedure voor de rechtbank van Barcelona (gehoor verzoeker p. 6). Evenmin is geloofwaardig dat verzoekers zoon geen nationaliteit zou hebben omdat verzoeker nog niet gescheiden

zou zijn. Verzoekers hun asielaanvragen komen voor als louter ingegeven om van verblijfsrechtelijke redenen.

3.6. Waar verzoekers de vastgestelde tegenstrijdigheden over de bedreigingen pogen toe te lichten, kan de Raad enkel vaststellen dat hun uitleg niet verklaart waarom verzoekers dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden aangaande het aantal (telefonische) bedreigingen (eenmalig, gehoor verzoeker p. 8, dan wel vier keer, gehoor verzoeker p. 9, versus “*neen, niet aan de telefoon*”, gehoor verzoekster p. 4) en de persoon van wie dit uitging (schoonbroer, gehoor verzoeker p. 8, versus vader, gehoor verzoekster, p. 5), noch de zeer ernstige tegenstrijdigheden met hun verklaringen op de DVZ (vragenlijst verzoeker 3.5, vragenlijst verzoekster 3.5). Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekers initieel wel degelijk gewag maakten van een vervolging omwille van het behoren tot een verschillende kaste zodat ze dus op dit punt ook hun eigen verklaringen ondergraven. Verzoekers zijn verantwoordelijk voor hun verklaringen, hun verwijzing naar vrienden of slechte raadgevingen kunnen hun gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen, niet verschonen, te meer nu verzoekers tevens van bij de aanvang van de asielverhoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk werden gewezen op het belang de waarheid te spreken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers verkozen deze raadgevingen niet te volgen. Dat verzoekers hier nu spijt van hebben, kan worden aangenomen, maar dit verandert niets aan de vaststelling dat zij de Belgische asielinstanties hebben proberen te misleiden.

3.7. Hoe dan ook verzoekers brengen thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen (“*Verzoeker stelt immers vast dat zelfs meermaals verhuizen geen soelaas blijkt te bieden teneinde te ontsnappen aan de dreigementen. Een terugkeer naar India, zelfs naar één van de grote steden, biedt bijgevolg geen gedegen oplossing. Integendeel zelfs, de kans dat de familieleden van mevrouw K. (...) verzoeker zullen trachten op te zoeken indien zij weten dat hij zich in India bevindt, is zeer reëel. Met gevaar voor lijf en leden tot gevolg! Het is immers niet omdat de dreigementen steeds en enkel uitgaan van familieleden van mevrouw K. (...) die zich in een plaatselijk Indisch dorp bevinden, dat er geen gevaar voor fysiek geweld schuilt als verzoeker zich met zijn gezin elders in India zou vestigen.*”, temeer uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij haar familie zelf maandelijks contacteert en “*zij bellen niet, ik bel omdat ik houd van mijn ouders*”, gehoor verzoekster p. 4, p. 6) en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK